

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14928/2023
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Иван Ценић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2968/22 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2968/22 од 23.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2968/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2275/18 од 04.02.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом да су тужиоци по основу одржаја стекли право сусвојине на кп бр. .. у површини од 607 м² и то земљишта под зградом и земљишта уз зграду, сваки са уделом од по ½ идеалних делова, као и да имају право државине на по ½ идеалних делова на згради која се налази на тој парцели по основу изградње, све уписано у лн бр. .. КО Лесковац, док је ставом другим изреке наложено РГЗ СКН у Лесковцу да изврши промену и упише тужиоце као власнике и држаоце наведеног простора и објекта. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 177.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2968/22 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 2275/2018 од 04.02.2022. године у ставу првом, у односу

на парцелу бр. .. КО Лесковац и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке укинута је иста пресуда у ставу другом изреке и у том делу је одбачена тужба тужилаца АА и ББ обоје из Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је утврђење права сусвојине тужилаца на основу одржаја у односу на одређену катастарску парцелу и праву државине на породичној стамбеној згради изграђеној на тој парцели, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је захтев тужилаца усвојен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради утврђивања права сусвојине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, ревизија туженог изјављена је због битне повреде поступка што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку и у складу са тим одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.05.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**